

камъкът, прицели се и гръмна . . . Нищо не мръдна.
Ние се изсмѣхме, а ловецътъ почна да ругае камънитѣ.

Комъ остана въ дѣсно отъ насъ забуленъ въ мъгла,
намусенъ и гордъ . . .

Дъждътъ непрестанно рѣмѣше и не остави сухо мѣсто
по насъ.

(Продължава въ шеста книжка)

Александъръ Спасовъ

ПЕДЯ ЧОВѢКЪ

(Народна пѣсень)

Рече баба да пошета —
Рокля закачи на плета,
Взе, че връшника обърна
И подъ него чудо зърна:
Педя човѣкъ се кокори,
Баба гледа и мърмори . . .
Па премѣри му брадата —
Деветъ педи на два ката!
Взе го баба въвъ престилка,
Той се мърда и кандилка,
И отнесе го въвъ кѣщи.
Дѣдо гледа и се мръщи.
Дава му вино да пие,
Той се гуши и се крие.
Баба върна го на двора.
Па го пусна край стобора —
Навалиха го пѣтлитѣ,
Ще му изкълватъ очитѣ!
Взе го баба за рѣчица,
Па го сложи на полица,
Мишка дойде повлѣче го,
Котка дойде отвлѣче го!

Василъ Павурджиевъ